

2.8 Daarom zouden de volgende voorwaarden behouden moeten blijven:

- dat de werknemer zich akkoord heeft verklaard;
- dat geen enkele werknemer nadelen ondervindt als hij niet wil kiezen voor een opt-out.

2.8.1 De volgende voorwaarden zouden moeten worden geschrapt:

- dat deze instemming ten hoogste één jaar geldt en dan verlengd kan worden;
- dat geen enkele werknemer in een willekeurige week meer dan 65 uur mag werken, tenzij in de collectieve overeenkomst anders is bepaald.

2.8.2 De volgende voorwaarden moeten worden geschrapt of overgelaten aan de nationale overheden, die ze kunnen toepassen in overeenstemming met nationale gebruiken en procedures en voor zover ze relevant zijn ten aanzien van hun

nationale rechtssystemen en regelingen van arbeidsverhoudingen:

- dat een instemming die wordt gegeven bij de ondertekening van de individuele arbeidsovereenkomst of tijdens de proeftijd, van nul en gener waarde is;
- dat de werkgever registers bijhoudt van alle werknemers die kiezen voor een opt-out en van het aantal feitelijk gewerkte uren;
- dat de registers ter beschikking worden gesteld van de bevoegde autoriteiten die, in verband met de veiligheid en/of de gezondheid van de werknemers, de mogelijkheid om de maximale wekelijkse arbeidstijd te overschrijden, kunnen verbieden of beperken;
- dat de werkgever op vraag van de bevoegde organen informatie verstrekt over het feitelijk aantal werkuren van de betrokken werknemers.

Brussel, 14 april 2005

De voorzitter
van het Comité van de Regio's
Peter STRAUB

Advies van het Comité van de Regio's over het Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het financieel instrument voor het milieu LIFE+

(2005/C 231/11)

HET COMITÉ VAN DE REGIO'S,

Gezien het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het financieel instrument voor het milieu LIFE+ (COM(2004) 621 def. — 2004/0218) (COD);

Gezien het besluit van de Commissie van 1 oktober 2004 om het CvDR krachtens artikel 175, lid 1, van het EG-Verdrag over dit onderwerp te raadplegen;

Gezien het besluit van zijn voorzitter van 26 mei 2004 om de commissie „duurzame ontwikkeling” met het opstellen van een advies over dit onderwerp te belasten;

Gezien de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement „Financiering van Natura 2000” (COM(2004) 431 def.;

Gezien zijn advies over de Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's betreffende het zesde milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap „Milieu 2010: Onze toekomst, onze keuze” en het Voorstel voor een Besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap voor 2001-2010 (COM(2001) 31 def. — CdR 36/2001 fin ⁽¹⁾);

Gezien zijn advies over de Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement: „Bouwen aan onze gemeenschappelijke toekomst — Beleidsuitdagingen en begrotingsmiddelen in de uitgebreide Unie 2007-2013” (COM(2004) 101 def. — CdR 162/2004 fin);

Gezien het op 1 maart 2005 door de commissie „duurzame ontwikkeling” goedgekeurde ontwerpadvies CdR 253/2004 rev.1; rapporteur: mevrouw EYBALIN, lid van de Regioraad van Rhône-Alpes (F/PSE);

heeft tijdens zijn 59e zitting van 13 en 14 april 2005 (vergadering van 14 april) het volgende advies met algemene stemmen goedgekeurd:

⁽¹⁾ PB C 357, 14-12-2004, blz. 44

Standpunten en aanbevelingen van het Comité van de Regio's

1. Algemene opmerkingen

1.1 Het CvdR is het met de Commissie eens dat het instrument LIFE+ niet los kan worden gezien van de algehele herziening van de financiële steunverlening door de EU en van het kader waarbinnen het milieubeleid wordt uitgevoerd. Wel was het wenselijk geweest om:

- de balans op te maken van alle EU-uitgaven voor het milieu door te kijken wat het belang en de impact is van elke uitgave afzonderlijk ten opzichte van haar eigen doelstellingen en van de algemene doelstellingen van de opeenvolgende milieuactieplannen;
- na te gaan wat de Europese meerwaarde is van de projecten die worden gefinancierd door deze verschillende programma's (enerzijds de projecten die direct onder het beheer van DG Milieu vallen en anderzijds de projecten die worden uitgevoerd met behulp van andere financieringsinstrumenten van de EU) én hoe ze samenhangen met de door DG Milieu aangestuurde projecten.

1.2 De Commissie had bij het voorstel voor een verordening een analyse moeten voegen waarin zij bekijkt hoeveel financiële middelen nodig zijn voor de verwezenlijking van de prioritaire maatregelen van het EU-milieubeleid; ook had zij dienen na te gaan hoe deze steunverlening zich verhoudt tot het subsidiariteitsbeginsel.

1.3 Omwille van de eenvoud is de Commissie terecht van plan om met één instrument te gaan werken. Het is momenteel echter moeilijk in te schatten in hoeverre de milieuprojecten precies gefinancierd kunnen worden uit de verschillende voor de periode 2007-2013 bedoelde financieringsinstrumenten én hoe deze gecoördineerd moeten worden om ervoor te zorgen dat alle prioriteiten en EU-maatregelen ervan kunnen profiteren.

1.4 Projecten die tot dusverre gefinancierd werden via LIFE Milieu (in een industriële omgeving uit te voeren projecten) en LIFE Derde landen blijken niet meer in aanmerking te komen voor financiering via LIFE+. In de programma's voor concurrentievermogen en innovatie en voor nabuurschap zou daarom een milieu-onderdeel moeten worden opgenomen waaruit deze projecten in de periode 2007-2013 gefinancierd kunnen worden.

1.5 Alle hierboven genoemde elementen zijn een onmisbare voorwaarde om te kunnen komen tot voorstellen voor de invulling en financiering van projecten die aansluiten op de

hoofdpijnen van het Europese milieubeleid (en van de activiteiten van het Europees Milieu-agentschap). Anders zal LIFE+ eerder gezien worden als een soort financiële ingenieurskunst waarvan men de logica niet echt inziet, en zullen projectuitvoerders niet goed kunnen zien waar de prioriteiten van de EU liggen en hoe hun initiatieven hiermee in overeenstemming kunnen worden gebracht.

1.6 In het voorstel voor een LIFE+-verordening komen alleen nog studies, concepten en plannen voor financiële steun in aanmerking en kunnen concrete uitvoeringsmaatregelen niet meer uit de middelen van het LIFE-programma worden gefinancierd. De door de Commissie nagestreefde bundeling van alle grote steunverleningsfondsen (structuurfondsen en het fonds voor plattelandontwikkeling) heeft als nadeel dat milieuplannen dan moeten concurreren met andere voornemens.

2. Inhoud en toepassingsmodaliteiten van LIFE+

2.1 Het baart het CvdR zorgen dat de Commissie zegt van plan te zijn om een substantieel gedeelte van de programmering en van het budget (75 à 80 %) van LIFE+ over de lidstaten te verdelen zonder erbij te zeggen hoe deze „decentralisering” haar beslag moet krijgen en welke voorwaarden daarbij moeten gelden.

2.2 Het streven naar meer eenvoud en flexibiliteit, dat ten grondslag ligt aan het verordeningvoorstel, mag niet leiden tot een renationalisering van het milieubeleid. Dat zou ook de eerste keer zijn dat een omvangrijk steunprogramma op een van de grootste beleidsterreinen van de Commissie zonder enige noodzaak „genationaliseerd” wordt, want er bestaan al programma's om lokale milieumaatregelen te financieren.

2.3 Het is geen goede zaak dat de Commissie alle elementen die het kader van de financieringsmaatregelen vormen, in een strategisch meerjarenprogramma en jaarlijkse werkprogramma's wil onderbrengen. In het voorstel staat niet duidelijk wat de financieringsmodaliteiten (hoogte van de subsidies, activiteiten en selectiecriteria) zijn.

2.4 De Commissie zou duidelijk moeten maken wat „Europese toegevoegde waarde” precies betekent en hoe deze doelstelling moet doorwerken in de aard en in de selectie van door LIFE+ te financieren projecten, mede in het licht van andere EU-programma's die een bijdrage aan de financiering zouden kunnen leveren. Wat dit betreft zou een aantal objectieve criteria dienen te worden opgesteld en moeten worden nagegaan of het mogelijk is om een differentiatie naargelang van Europese meerwaarde toe te passen.

2.5 Volgens paragraaf 3 van de toelichting bij het voorstel wil de Commissie van LIFE+ een eenvoudig, op de reële behoeften afgestemd instrument maken. Hopelijk ziet men er wat dit betreft nauwlettend op toe — in de twee geplande EU-meerjarenprogramma's (2007-2009 en 2010-2013), maar ook in eventuele nationale programma's — dat de vijf hoofdlijnen van het milieubeleid in evenredige mate aan bod komen. Ongeacht eventuele budgettaire problemen mag LIFE+ namelijk niet uitgroeien tot een instrument dat alleen een bepaald onderdeel van het milieubeleid ten goede komt.

2.6 De Commissie zou in dit verband moeten nagaan of het haalbaar is om voor elke hoofdlijn minimumbedragen vast te stellen en wat de consequenties hiervan zijn.

2.7 Het CvDR is er niet gerust op dat bepaalde projecten prioritair en financierbaar zullen blijven, waarbij het vooral denkt aan het beheer van het NATURA 2000-netwerk en de gebieden die hier deel van uitmaken en aan milieuprojecten ter verbetering van oppervlaktewateren. De in de financiële vooruitzichten geplande financiële instrumenten bieden geen garantie voor een goede werking van het netwerk. De Commissie zou daarom de verbanden moeten verduidelijken en moeten aangeven wat de beschikbare (gereserveerde) bedragen op de begroting zijn van al deze financiële instrumenten (ELFPO, EFRO) behalve LIFE+, waaruit deze projecten dan gefinancierd zouden moeten worden.

2.8 De Commissie zou er vooral goed aan doen om het voor LIFE+ geplande jaarlijkse bedrag van 300 miljoen euro aanzienlijk op te trekken. Anders kan het programma niet voldoen aan de verschillende eisen en is er geen garantie dat een minimumpercentage wordt gereserveerd voor het NATURA 2000-netwerk.

2.9 Het CvDR vraagt zich af welk terrein precies wordt bestreken door de pijler „Uitvoering en governance”, dat de „kennisbasis” moet verbeteren voor de ontwikkeling en uitvoering van het milieubeleid. Zonder de noodzaak hiervan ter discussie te willen stellen is het van mening dat dergelijke maatregelen eerst en vooral een zaak zijn van het Europees Milieuagentschap (EMA).

2.10 De Commissie zou daarom beter moeten aangeven welke activiteiten in dit kader worden overwogen en hoe deze samenhangen met de initiatieven en de budgetten van het EMA.

3. De rol van lokale en regionale overheden bij de uitvoering van LIFE+

3.1 De in de volgende financiële vooruitzichten vastgelegde uitgaven voor de verbetering van het milieu zouden voor een efficiënt, aanvullend optreden van de EU moeten zorgen dat nationale, regionale en lokale activiteiten op gang brengt. Het leeuwendeel van deze activiteiten wordt op lokaal en regionaal niveau gefinancierd.

3.2 LIFE+ mag echter geen instrument worden dat deze activiteiten alleen maar begeleidt maar moet, zoals bij de door het huidige LIFE gefinancierde projecten het geval is, initiatieven financieren die een duidelijke Europese meerwaarde opleveren voor het milieubeleid.

3.3 Het is van groot belang dat lokale en regionale overheden meewerken aan de ontwikkeling en uitvoering van de financieringsprogramma's op milieugebied. In het verordeningsvoorstel komt dit punt echter niet duidelijk uit de verf, terwijl de Commissie toch van plan zegt te zijn om de programmering en het beheer van LIFE+ te decentraliseren.

3.4 Een aantal uitvoeringsvoorwaarden van LIFE+ verdient enige opheldering, zoals de manier waarop de lidstaten, lokale en regionale overheden en andere overheidsinstellingen of de privé-sector een bijdrage zouden kunnen leveren aan de financiering van bepaalde activiteiten. Het is namelijk moeilijk om met name de privé-sector vrijwillig te laten investeren in laag renderende milieuprojecten.

3.5 De Commissie doet er daarom goed aan om te bekijken welke flexibele samenwerkingsvormen mogelijk zijn en om met een tripartiet model te gaan werken met contractueel vastgelegde projecten waarbij lokale en regionale overheden contractueel bij de verwezenlijking van de beleidsdoelstellingen worden betrokken. Dat zou de uitvoering van het beleid ten goede komen.

Brussel, 14 april 2005

De voorzitter
van het Comité van de Regio's
Peter STRAUB